

Jó arcok a raktárból

Az évtizedek óta a Hansági Múzeum raktárában őrzött különlegességekből nyílt portrékiállítás „Jó arcok” címmel a Mosonvármegyei Múzeumban. Székely Zoltán múzeumigazgató szombaton ingyenes tárlatvezetésre várja az érdeklődőket, ám előtte olvasóinkat kalauzolta a kincsek között.

**MOSONMAGYARÓVÁR
MÉSZELY RÉKA**

„Jó arcok” címmel nyílt tárlat a Mosonvármegyei Múzeumban, ahová ingyenes tárlatvezetéssel várja az érdeklődőket szombaton délután 4 órától Székely Zoltán múzeumigazgató, művészettörténész. Ez előtt mi is körbenéztünk a változatos tárlaton.

– Célul tűztük ki a Hansági Múzeum fantasztikus gyűjteményében lévő műtárgyak feldolgozását és megismerését. A portré a szívem csücske. A „Jó

arcok” című kiállítás intézményünk eddig soha be nem mutatott alkotásaiból nyújt változatosságot, melyeket eddig a raktárban őriztünk az évtizedek folyamán. A cím szerint különböző korok arcaival szembe-sülhetünk, melyek társadalomtörténete is tükröződik a művekről. Az alkotások nemcsak az egyént, sok esetben az adott kort, közösséget is bemutatják. Mindenki szeretne az utókorban jó benyomást kelteni – magyarázza a művészettörténész.

A szakember szerint a portréművészet két pólus között mozog: a valóság és az ideál között. Ha végigtekintünk a tárlaton, csupa bájos hölgyet és igazi úriembereket láthatunk. Ám hogy ők valójában milyen személyiségek lehettek, az nem derül ki a képekről. A kiállítás koncepciója, hogy a portré által betöltött funkciókat is bemutassák a hivatalos jellegűektől a magánjellegűekig.

A római kortól egészen a huszadik századig találunk érméket, festményeket, szobrokat, bélyegeket. Az ismert történelmi alakok mellett Moson vármegyei kötődésű műveket is megcsodálhatunk. A portrékon nemcsak az uralkodók, politikusok, vármegyei előljárók jelennek meg, de az arckép a magánéletben is fontos szerephez jutott.

A tizenhetedik századtól főként a nemesi családok rendeltek képmásokat, amelyek ösgalériává álltak össze. A Pános-Rakovszky család hagyatékából származik a familia tizenhetedik századi portrésorozata, mely az államosítások idején került a múzeum tulajdonába. A tizennyolcadik században Lébényben emelkedtek fel a Modrovichok és nyertek nemesi címet. Ennek öröme az egész családot megfestették. Szintén jó minőségű arcképek őrizte meg az utókorban a múzeum egyik alapítójának szüle-

A római kortól egészen a huszadik századig találunk érméket, festményeket, szobrokat, bélyegeket – mutatja Székely Zoltán múzeumigazgató.

it, Sötér Ferencet és nejét. A piarista iskola alapítói, Zsidanits István és neje szintén látható a kiállításon.

A műveken nem annyira a lélek- és személyiségábrázolás, hanem alapvetően a társadalmi státusz érzékeltetése a cél. Ezt tükrözi a nők ruházata, ékszerei, a férfiaknál a mente,

dolmány viselete. A portré fontos szerepet tölt be a történelmi emlékezetben, a nemzeti és szűkebb közösségi identitás megőrzésében.

Szintén igazi kuriózum Stróbl Alajos Cherubini olasz zeneszerzőről mintázott szobra, pontosabban annak gipszmodellje. Az eredeti a pesti

opera homlokzatán állhatott, de mára elpusztult. Ritkaság a biedermeier időszakában született, festett viaszból készült családi portré.

Székely Zoltán hozzátette: tervük, hogy a megújuló állandó tárlatok anyagaiban is helyet kapjon néhány a most kiállított különlegességek közül.